

det Middel, der er foreslaaet af Finantsubvalget, nemlig at den Slags Dispositioner skulde ske ved Lov, for syldbestjørende; thi jeg er overbevist om, at, saasnart man ved en Lov lod Offentligheden vide, at saadanne Transaktioner skulde finde Sted, vilde de Penge, Staten skulde have, blive dyre, idet de Bedkommende, som spekulere i Pengeeffekter, da iforveien vidste, hvad der skulde foregaa. Der var en Bemærkning af den ærede Finantsminister, som jeg ikke ganske kan tiltræde. Den ærede Minister sagde, at han fandt, at det var fuldkommen i sin Orden, at, naar der var optaget saadanne Laan, skulde de berigtiges i Løbet af Finantsaaret; men jeg kan virkelig ikke med min Smule finantsielle Indsigt se, at der er den allermindste Fornødenhed for, at noget Saadant absolut skulde ske. Jeg tror, at man skal søge at berigtige en saadan betydelig Pengeomsætning, naar Pengeforholdene tilstede, at det kan ske med den mindst mulige Udgift for Staten; men om det sker i Finantsaaret eller ikke, forekommer mig at være et meget underordnet Spørgsmaal. Dette er dog kun en Bemærkning, jeg skal tillade mig i Forbigaaende. At der, naar Statsrevisionen skal røgte sit Hverv, maa foreligge Noget, som ligner en Kasseekstrakt, kan man se af selve Finantsloven, thi i den Paragraf, der hedder „Udskillige Indtægter“ staar der, som de ærede Medlemmer ville se, i den nuværende Finantslov Sp. 33—34 som det første Punkt: „Rente af Kassebeholdningen“, men jeg gad nok vide, hvorledes Noget, som skal revidere denne Sum, skulde, naar den forekommer i et Statsregnskab, kunne gjøre dette, hvis der ikke er Noget, som ligner en Kasseekstrakt og som viser, naar store Beløb ere indgaaede. Angivelsen behøver naturligvis kun at være omtrentlig, idet man jo stoler paa Regjeringens Omhu i denne Henseende; men en Revision skal der dog finde Sted, og der maa da være Noget, som viser, naar de betydeligere Pengemidler ere komne ind, og paa hvilken Tid de betydeligere Pengeudgifter have fundet Sted. Naar der er talt om at give en Lov for, hvorledes Reservecapitalen skulde bestyres, kan jeg ikke negte, at jeg er enig med de ærede

Medlemmer, som mene, at det vil være særdeles vanskeligt at give en saadan Lov. Jeg tror, det vilde være langt gavnligere for den finantsielle Stilling, naar man slog ind paa den Vej, jeg her har antydet, hvorefter der saavidt muligt tilveiebragtes en Oversigt over, naar de egentlig store, betydelige Indtægtsposter i Finantsaarets Løb komme til Indtægt i Kassen, og naar de sædvanlige ordinære Udgifter paa regelmæssig tilbagevendende Maade komme til Udgift. Naar dette stod klart — og for Folk, som have Sands for disse Ting, vil det slet ikke være saa vanskeligt at gjøre Noget, der kan vise, hvorledes det ordinært finder Sted, — vilde man let strax se ved Forhandlingen over Finantsloven, hvad det er for ekstraordinære Udgifter, der paa hvert Aars Finantslov komme for, og man kunde da ligefrem ved mundtlig Forhandling med Ministeren eller ved Forhandling med de enkelte Ministerier komme til foreløbig Afstale om, at disse Udgifter først skulde komme til Udbetaling paa visse bestemte Tider af Finantsaaret, naar Kontanterne rigelig flød ind i Kassen. — Naar vi se en Balance som den, der foreligger i Finantsforslaget, som det er fremkommet fra Finantsubvalget, kan jeg ikke negte, at der er den allerstørste Opfordring til at komme tilbage paa den Tanke, som tidligere er bleven udtalt under Finantslovens Behandling — eller om Tanken just ikke ligefrem er bleven udtalt, laa den dog i, hvad der fremførtes — nemlig, at det var ønskeligt, at alle Statens Pengeinstituter forterede eller idetmindste forvaltedes under Finantsministerens Raadighed, thi man vil dog kunne skjønne, at der, naar man først sørgede for, at Forretningerne fandt Sted paa en passende Maade, maatte kunde være Instituter, som i en snever Bending kunde skaffe Staten i Kontanter, hvad den behøvede, uden at man behøvede at gaa til andre Pengeinstituter, hvor man kan være fuldstændig overbevist om, at Pengene blive dyre. Jeg haaber, at disse Bemærkninger skulle bidrage til, at det kommer til at staa klart, at det ikke blot gjælder om Posteringen paa Finantsloven eller om Publikums klare Opfattelse af et saadant Spørgsmaal, hvorom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen)